

KUSTBON

== Veckotidning för svenskarna i Estland. ==

Tredje årg. Nº 18.	Prenumerationspris.	Utgives av Svenska Folkförbundet i Reval alla onsdagar.	Annonspris.	19 maj 1920.
	1 månad Mk. 1:50 helt år " 18:— I Sverige: 1 månad Kr. 0:50 helt år " 6:— I Finland: 1 månad Fmk. 1:— helt år " 12:—		30 penni pr mm. I Sverige: 10 öre pr mm. I Finland: 20 penni pr mm. För annons, som införes 10 eller flera ggr, räknas 20% rabatt.	

Pingstsuck.

Kom till oss, Pingstens helga duva!
Vi händer mot dig länge sträckt.
O, sänk dig ned på vingar ljuva,
Att vi förnimma nådens fläkt!
Här finns så mycket tomt och öde,
Så mörka djup av synd och skam —
O, Ande, kom, väck upp de döde,
Låt ljus och liv här bryta fram!

Kom till oss, Pingstens Helge Ande,
Du starka eld från himlens höjd,
Du friska vind för allo lande,
Du källa rik på tröst och fröjd!
O, kasta in din eld och rena
Vår fallna värld med helig brand!
O, skaka, straffa, läk och ena
Med stark och nådig fadershand!

O, flamma upp, du kärlekslåge,
Släck ut allt hat och krigets brand
Och spänn en fridens himlabåge
Från bröst till bröst, från strand till strand!
Bygg templet högt på klippegrunden,
Att vida kring det synas må
Och snart för folken komme stunden,
Då de i Zion mötas få!

Ant. Flentzberg.
(Ur "Upp till Herrens gårdar".)

Från utkiken.

Ordet "bildning" är på allas läppar. Men få torde det vara, som förstå ordets egentliga innebörd. Ja, knappast något annat ord torde vara så missbrukat och olika förstått. Därför föraktas och avgudas detta begrepp med samma lidelsefulla styrka. Folk av den gamla goda stammen begripa med bildning s. k. herrskapsfolk, som de vid stadsresor och under brådaste arbetstid som maren på landsbygden fått se göra ingenting, gå fint klädda och slå dank. Därför föraktat för denna bildning och motståndet mot skolor, som efter deras mening alstra dylika odågor. Sprättens och modedockans uppfattningar om bildning äro även mer eller mindre uppbyggeliga. Våra "kadaka-saksad", som anse sig för den personifierade bildningen själv, äro levande karrykaryter på begreppet bildning. Just denna typ av "bildade" hava vi att tacka för den ofördärvade bondens misstro mot allt, vad bildning heter. "Vi hava mer än nog av

onyttigt folk, vartill än mera bildning", resonerar den av arbete böjde kärngubben... "Kan man läsa och skriva samt även de fyra räknesätten, så är det nog." Vad mer är, det är av ondo. Därför det envisa motståndet mot utvidgade folkskolor, mot bildningsföreningar och bibliotek och tidningar utom rent religiösa. Det är mycket lätt förlåta folk denna deras orätta uppfattning av bildning och dess betydelse, då de ej haft tillfälle lära känna dess rätta innebörd. Men svårt, är det att smälta s. k. bildades åsikter om bildning och vad dessa som sådana tro sig kunna göra eller låta. Den sanna bildningen åsyftar människans förädling och ödmjukhet och hovsamhet i åtbörder och uppträdande äro dess säkraste kännetecken. "Tomma ax växa alltid högt." Säkraste beviset på brist av vetande och bildning är höga tanken om sitt eget kära jag. Den rätta kunskapen inser sin inskränkt het och bristfullhet, vill och kan därför ej förhäva sig, visa sig stolt. "Adelskapet förpliktar", hette det förr. Även bildningen förpliktar. Alla, som fått mer eller mindre av den rätta bildningen — hit räknar jag i första hand hjärtats bildning — äro förptiktigade att i alla sina handlingar, i dagliga livets varjehanda, giva ett levande bevis på bildningens värde. Ej ord, utan gärningarna fälla utslaget om varje persons bildningsgrad. Och efter denna värde mätare kan den enkle mannen i arbetsblus vida över träffa den akademiskt skolade.

Farbror Svenske.

Om kvinnlig slöjd.

I uppfostringsarbetet är slöjdundervisningen en viktig gren. Under senare tider har också slöjden allt mer och mer vunnit anseende och förekommer numera även vid skolor och bildningsanstalter.

Det är av vikt att redan i tidiga år ingiva det uppväxande släktet intresse för handslöjd samt vänja det vid arbetsamhet. Föräldrarna böra tidigt sätta sina barn lämpligt handarbete före; ja, redan vid fyra, fem års ålder kunna barn ledas att förfärdiga enklare saker. Man bör då noga övervaka att, vad som förfärdigas, blir välgjort, praktiskt och prydligt. Då man anmärker förekommande fel, må man även framhålla det, som är värt erkännande. Likaledes måste

man lämpa fordringarna efter elevens ålder och förmåga.

Även våra kvinnor ha anlag för handarbete. Men det behövs ledning och upparbete skönhetssinnet. Här ha skolorna en viktig uppgift att fylla.

Ledsamt nog finns det många bland oss, som anse prydnadsarbeten vara tillbörliga endast för herrskapsklassen.

Men detta är ej vältänkt, ty hos varje normalt utbildad människa är av Skaparen nedlagt skönhetssinne, som bör utbildas i den mån, det kan ske, såväl i kojan som i palatset.

Ett hem, där man ej märker spår efter husfliten, är ödsligt och tomt. Man erinre sig den lilla strofen av Fredrika Bremer:

"Flitig var och du skall vinna
hälsa, munterhet och bröd.
Vägen till din hydda finna
då ej ledsnad eller nöd".

Därför ombesörja alla omtänksamma föräldrar, att deras döttrar få lära sig icke allenast att sy, sticka, lappa, stoppa, spinna och väva utan de låta dem ock förfärdiga prydnadsaker efter råd och lägenhet. Härvid må man emellertid se till, att det blir harmoni och smak i sammansättning av föremål, färger och mönster.

Alla familjemedlemmarna, såväl manliga som kvinnliga, böra medverka till hemmets trevad, nytta och försköning. Där så sker, blir samlivet angenämt.

Blommor, taylor, goda böcker, musik, sång, och konstslöjd kasta liksom ett poetiskt skimmer över hemmets värld, där livet stundom blir tungt och vardagligt.

Sådant bör emellertid med alla till buds stående medel motarbetas, och slöjden är ett av dessa.

Måtte det ligga varje uppfostrare varmt om hjärtat att hos de unga utveckla och uppodla såväl de praktiska som de etiska anlagen.

Estlandssvenska ferie barnens sverigesresa.

Att döma efter alla dessa många förfrågningar, som blivit gjorda undertecknad om det i "Allsvensk Samling" N° 6 omtalade ferie barnens hemtagande till Sverige, måtte intresset för saken vara mycket stort. De flesta torde dock hava misstagit sig om arten av denna resa, då man trott det

vara fråga om, att barnen skulle sändas till skolor i Sverige. Vistelsen i Sverige kommer att dröja endast den tid, barnen äro fria från skolorna, alltså 3 månader, möjligen något längre. Till skoltidens början skola alla vara hemma igen. Ehuru undertecknad ej vet mera om saken är vad som stått i Allsvensk Samling N:o 6, antar jag dock, att det gäller att förhjälpa mera obemedlade föräldrars barn till mat och frisk luft å landsbygd i Sverige. Såväl i städer som landsbygd fins det så många undernärda och sjuka barn, vilka behöfve få äta sig riktigt mätta, komma i åtnjutande av sol och luft och vatten. Och därtill komma i en äkt-svensk omgivning, lära förstå och älska sitt gamla modersmål, få se sina föräldrars land, vilket de till följd av föräldrarnas fattigdom annars knappast fått se. Alltså: ingen skola men mat. Och mätta magar skänka "goda huvud". Ännu veta vi dock icke, huruvida det iår blir någon ferieresa av.

Ormsö d. 28 april 1920. Joel Nyman.

Svenska Estland.

Fran Wichterpal.

Det är vår i naturen! Man skönjer liv och lust, knoppning och svällning överallt, där det fins liv och levande organer. Allt som lever, står i högtidsskrud och sjunger "jubilate" åt "varens sköna drottning Maj". Ett kraftigt "jubilate" steg det i dag från Wichterpals gråa skolhus upp mot himmelen,

då barnen lämnade den och skyndade sig ut i det fria. "Jubilate" vill Kustbon ropa ut till alla svenskar i Wippal. "Jubilate" det är jubla, res upp dig, du av oket tyngde! Du står uppå din egen jord."

Vänner och trogna medkämpar jorden runt! Sjung "jubilate", ty våren blommar och vi vilja leva!

Skolarbetet i Wichterpal slutade även i år tidigt. Den 6 dennes var sista skoldagen för vårterminen av läsåret 1919/1920. Detta tidiga avbrott strider nog litet mot vår nya skollag, men då hälften av barnen själva måste försörja sig sitt dagliga bröd med att "gå ut till vallpojkar och valfflickor" samt även de övriga behövas för samma ändamål, så beslöt barnens föräldrar i Wichterpal enhälligt (51 röster) avsluta skolarbetet till gamla "Sant-Irjan" den 6 maj.

Det första, om ock det minsta steget på vår odlingsväg i Wichterpal är taget. Ringa har man mäktat göra, men man måste taga med i beräkningen, att svenskan här har varit bara ett undervisningsämne och att av dessa 20 svenska barn, som ha varit delade i 4 olika avdelningar, endast 4 ha svenskan till hemspråk; att läraren utom dessa har haft att undervisa även 3 och 4 årsklassernas estniska barn och att skolhuset, det enda i hela kommunen, är beläget där kommunen är rent est befolkad, 5-6 verst från svenska byarna i Wichterpal. Dock, trots allt kan man hoppas, att huvudmålet för vår stora uppgift: bland barnen vinna kärlek och förtroende till sitt förglömda faders språk har fått en säker början. De vaksammare

i skolan ha också gjort framsteg i svenskan, så t. ex. har "Barnens första bok" genomgått och repeterats, småa visor och några svenska ringlekar inövats m. m.

Något samlingsarbete bland äldre ungdomar har ej hunnits med. Även "Kustbon" läses i något över tio gårdar. "Svenska Odlingens Vänner" har nu i Wichterpal 47 medlemmar.

Rickholz, Rosta. Olyckshändelse.

I nr 16 omtalade vi den olyckshändelse som inträffade den 24 april, i det att Alfred Engman från Rosta omkom på vägen Korkis — Reval. Uppgifterna voro dock något felaktiga. Om tilldragelsen ber den efterlämnade hustrun införa följande:

Den 23 april for Alfred Engman, hemma från Rosta, med sin egen skuta lastad med ved från Korkis till Reval. Han hade med sig två söner, 10 å 12 år. Under natten uppstod storm. Fadern bad sin yngre son hålla roret och själv rev han ned seglen. När stormen var över, hissade han seglen upp igen och allt var i ordning. Nu skulle fadern själv avlösa sonen i roret, men i detsamma föll han överbord och den yngre sonen såg då fadern föll i djupet och började ropa "pappa, pappa", och fadern svarade "ja, ja" i vattnet. Den äldre sonen var då i kajutan och sprang ut. Fadern i vattnet begärde "jullen", i vilken den äldre gossen hoppade men den yngre hann icke så fort få den lös, som det behöfves och då var allt hopp ute om faders räddning.

Barnen blevo ensamma på skutan och började rådgöra med varandra, vart pappas

Fosterlandet, fädernas arv.

Av A—i—e.

(Ur "Hemtrevnad" 1918.)

Det finnes ord i vårt språk och i alla språk, vilka i sig innefatta en hel värld av tankar, en mångfald skilda begrepp och föreställningar. När de nämnas, är det som om den ena tavlan efter den andra kaleidoskopiskt upprullades för vår inre syn. Tavlor, skiftande liksom livet självt och dock till sina grunddrag så väsentligt lika, hur olikartade än de färger äro, som bildat dem. Hem är ett sådant begrepp, fosterland ett annat.

Det förra av dessa två begrepp förstår varje barn, det senare är vidare, innefattar flere sidor, bildas av flere olika faktorer, som vi kanske ej alltid göra klart för oss. Måhända det därför ej skulle skada, om vi en stund stannade inför detta ord: Fosterland och sökte klargöra för oss något av dess rikedom.

* * *

När våra förfäder först invandrade i Norden och togo i besittning det land, som sedan blev deras, vet ingen med bestämdhet, det försvinner i tidernas natt. Blott så mycket veta vi, att när Abraham ännu vaktade sina hjordar mellan Kaanans berg, då hahe det folket i tusende år bott i det land de utsett till sitt. De hade trängt allt längre åt norr, och skogarna i landen på båda sidor den långsmala, hemlighetsfulla sjön hade länge genljudit av rödjarens stenyxa och odlarens hacka. Efter dem blev landet uppkallat, göternas land, de stolta, friborna germanernas hemvist.

Känner du det? Det land, som årtusende och årtusenden igenom, ja, i väl sex

tusen år varit de frie männens land, som aldrig kuvats av främmande förtryckare, som stiftat sina egna lagar och levt sitt eget fria liv på fädernesärvd jord? Det skönaste land uppå jord för den, som lärt känna och älska det. Ditt och mitt land. Vårt fosterland.

Hur blev det landet vårt? Genom seklers flit, genom seklers möda, genom seklers försakelser, genom seklers modiga, dödsföraktande strid. Har du tänkt på det arvet någon gång? Tänk därpå, så att du börjat ana åtminstone en liten bråkdel av dess värde? Ty fullt fatta detta förstår nog ingen av oss.

Har du sett ett nyodlingsarbete i en stening ljunbacke bakom någo liten stuga nere i Småland eller i de karga trakterna i södra Västergötland t. ex.? Har du räknat nyodlaren trötta steg, har du vägt tyngden av all den sten, som plockats upp ur en enda sådan där liten åkerlapp på några meters omkrets? Vilken otrolig möda, vilken seg uthållighet för att från ödemarken avvinna det lilla stycket jord och därigenom göra arvet rikare för dem, som komma efter den gamle, som där arbetar med värkbruten rygg! Gå sedan från den åkerlappen och ställ dig på berget, så att du kan se ut över en av de milsvida slätterna, där säden vajar tät och ängarna ligga gröna, så långt ögat når och säg till dig själv: All denna rikedom, det är arvet av tusendens och åter tusendens möda sedan tusentals år. Och du ser dem gå fram i ett långt, långt tåg genom tiderna, odalmännen med hacka och spade av olika form, alltifrån de vilda, djurskinnsklädda männen med stenyxorna och flintsågarna, med träharv och järnhillad plog, till våra tiders odlare med alla den nutida uppfinningens hjälpmedel och redskap.

Och vad säga de oss, dessa tysta, trogna arbetare på Sveriges jord? "Vi hava givit våra dagars möda, vår omsorg och vår flit för att odla den jord, på vilken du bor, för att göra ditt bröd rikare och mjukare än vårt. Skattar du vårt tysta arbete. Förstår du värdet av vårt arv till dig, du sena tiders barn?"

Men landet vanns ej blott genom odlarens flit. För att bygga det starkt måste grunden till den samhällsbyggnad, som på dess mark skulle resas, läggas fast. Det kände de gamla nordborna redan under hedenhös. "Land skall med lag byggas." "Ho agalös lever och lagalös han hederlös dör", så lärde de.

På bohkyllan därhemma hos far står kanske en tjock bok, på vars rygg vi läsa orden: Svea rikets lag. Ha vi någon gång öppnat den boken, så har det kanske blott varit för att genast ställa undan den igen. Den såg så tung, så tråkig och ålderdomlig ut. Men den boken har fullt lika mycket att säga oss som åkertegarna nyss. Den har anor, lika gamla som inbyggarna här i Norden, den är byggd på den grund, de lade. Långt innan skrivtecknen voro kända, levde här lagens bud på lagmännens läppar och skulle av dem årligen på tinget uppläsas för menigheten. Det var inga veka, släpphänta lagbud, de voro hårda och ofta hänsynslöst stränga såsom styvsinta och hårda lynnen krävde. Men lydnad fordrade de, och lydnad fingo de. Hör hur inledningen till den urgamla Upplandslagen lyder:

Forts.

**Med anledning av pingsthälgen
utgives nästa nummer av Kustbon
först efter två veckor den 2 juni.**

odödliga själ hade flytt. I detsamma fick den yngre gossen ett fast vittnesbörd från Gud, att pappa var i himmelen, heter det vidare i brevet.

De vände om båten och strandade såsom förut omtalats. Kajutan var till hälften fylld med vatten och de fingo hålla sig kvar på båten till söndag middag, då människor kommo ut för att rädda dem ur deras stora nöd, och när gossarna kommo i land, mötte de vänliga människor, som omhändertogo dem och avklädde deras våta kläder, och fingo torra kläder på sig.

Och nu är familjeförsörjaren borta och familjen är i stor fattigdom. Jakob Weiderpas, Kegel, Joa, Purisalm, omhändertog barnen. De fingo även en liten summa pennningar, för vilket allt här uttalas ett innerligt tack.

Lena Engman.

**Professor Bergman reser under Pingst-
dagarna till Ormsö.**

Professor Johan Bergman med Fru komma under Pingst dagarna att vistas på Ormsö. Torsdagen efter pingst skola de resa till Sverige. Dagen förut, onsdagen, är det meningen att hålla en föreläsning i Reval, men möjligen skulle det gå för sig att hålla nämnda föreläsning på Nuckö tredjedag pingst, då en del av Revalsborna ämna resa dit ut. Där om meddelas närmare i svenska kyrkan först dag pingst.

“Svenskar”!

Hör, vad denne store förkämpe för I. O. G. T., bror Alf Högh, sekreterare i Norges ungdomslag skriver till Er då han säger: “Men låt mig få ropa det ut till alla svenskar i Estland: Håll ut i striden och om du stupar komma andra efter, och segern är viss för den som i tro och kärlek offer sig för en god sak!”

Vidare skriver herr Högh i samma brev om “Kustbon” följande: “Det är ett “gildt” blad och manar till trofast arbete. Må det få växa sig stort och starkt och vara talsman för höga, livande föremål!”

Läsare, må denna hälsning från Norges fjäll som en frisk vind blåsa genom Aibolands bygder och ropa ut till svenska män och kvinnor: “Håll fast det gamla svenska!”

A. S.

Den svenska befolkningen i Wichterpal, Korkis och Rågöarna meddelas härmed, att pastor N. Linderstam håller svensk gudstjänst i Kors kyrka den 6 juni kl. 1/2 e. m.

Rågöbor, upp till Kors på denna dag!

Lokala meddelanden.

Kommunalsekreterarnes kongress.

Den 15, 16 och 17 maj avhöll Estlands kommunalsekreterare sin tredje kongress i Reval, Mundengatan 3. Omkring 100 deltagare. Mötet öppnades av konstituantens medlem Hans Nurk. — Tal hölls bl. a. av Inrikesministern Hellat. Flera viktiga samhällsfrågor behandlades.

Reval stads hälsovårds byrå meddelar, att det i år blir obligatorisk vaccination i Reval för barn, födda 1918 och 1919 samt skolbarn, som fyllt 12 och 13 år.

Sverige och Finland.

Landssorg i Sverige.

Som tidigare meddelats, skördades Sveriges kronprinsessa den 1:sta maj på midnatten av döden. Stor är saknaden och djup är sorgen i Sverige efter den avhållna kronprinsessan. Kronprinsessans frånfalle väcker sorg och deltagande i alla svenska hjärtan. Även vi deltaga med uppriktiga svenska hjärtan i sorgen. De svenska dagliga tidningarna innehålla hela sidor varma gripande skildningar om den hädangångnas livsgärning och kärleksverk.

“Kronprinsessan död! Kronprinsessan borta!” skrives det. bl. a. in memoriam i Svenska Dagbladet. “Är det möjligt? Är det sant? Varför skulle hon ryckas bort från make och barn, som älskade henne, från vänner, som höllo av henne, från sitt andra fosterland, där hon slagit farst rot och med varje år vunnit allt varmare kärlek och sympati? Varför? Varför? Ack, frågor, frågor, utan svar! För dem, som det förunnats att på ett eller annat sätt komma henne nära, kvarstår blott det oändligt smärtsamma faktum, att hon är oåterkalleligen borta.

En vacker sommardag för nära femton år sedan kom hon till oss, den unga engelska prinsessan, och kärlek och lycka följde hennes spår. Den första maj, knoppningens ljusupplyllda tid, har hon lämnat oss.

Ljust var hennes liv. Ljust blir hennes minne!”

I en minnesruna, “Hemtrevnad” nr 9 för i år, läses följande om den tidigt bortgångna, ädla furstinnan:

“Det är i år 15 år sedan Margareta av Connaught, brorsdotter till konung Edvard i England, anlände till Sverige såsom maka till nuvarande kronprins. En hängiven dotter till sitt gamla fädernesland, kom hon dit med det fasta uppsätet att troget fylla de plikter hennes nya ställning medförde, och detta uppsät har hon trofast fyllt. Det är omöjligt att inom en trång ram uppräknat alla de företag, som hon ägnade sitt verksamma stöd, vi vilja endast i korthet erinra om hennes varma intresse för blindsaken, hemsljöden, nykterhets- och sedlighets strävandena, arbetet för krigsfångarna — mycket annat att förtiga. I tysthet utövade även kronprinsessan en vidsträckt välgörenhet. I motarbetande av lyx och överflöd gjorde hon, tillika med sin make, en stor insats, och hon älskade mest det enkla levnadssätt, som kunde föras på kronprinsparets vackra sommarslott Sofiero, där hon ostört fick ägna sig åt make och barn och tillfredsställa sin stora kärlek till blommornas värld. Självt har hon utgivit två vackert illustrerade böcker om blomsterodling, varvid hon på det älskvärdaste och mest anspråkslösa sätt berättar om sina försök och erfarenheter i denna väg.

En djup religiositet var grundtonen i kronprinsessans väsen, och hennes sista tid fylldes av intressen, förbundna med prydan det av ett par av Sveriges tempel, kyrkan i Helsingborg och den lilla engelska kyrkan i Stockholm.

Under den sista vintern rubbades den bortgångnas annars goda hälsa av flere för-

svagande sjukdomar, vilka i förening med ett framskridet havandeskap torde ha ned-satt hennes motståndskraft gentemot den sista sjukdomen. Vid hennes tidigt redda bär står Sveriges konungahus i djup sorg, som delas av många svenska hjärtan.“

**Svensk-finska ångfärjefrågan snart en
verklighet.**

Enligt vad från Dagens Nyheter erfarits, kan utredning av den från finskt håll väckta frågan om anordnande av ångfärjeförbindelse mellan Sverige och Finland väntas igångsatt på försommaren. Den svenska regeringens godkännande av den finska planen om utredning genom en blandad kommission har lett till utseendet av finska medlemmar i denna, och svenska regeringen väntar nu blott finskt meddelande härom för att å sin sida utse medlemmar i kommissionen.

Den finska framställningen, som avgavs under förra hösten genom finska ministern i Stockholm, innefattar förslag om anordnande av en ångfärjeförbindelse mellan lämpliga hamnar å ömse sidor om Bottniska viken för anordnande av regulär ångfärjeförbindelse. I det svenska svaret framställdes åtskilliga synpunkter, som å svensk sida redan gjort sig gällande i fråga om trafikprojektets lösning. Detta avgavs i början av året och har, enligt föreliggande uppgifter, föranlett den finska regeringen att utse medlemmar i den blandade kommission som skall ha utredningen om hand. Meddelande härom har emellertid ännu ej officiellt lämnats Sverige, men torde vara att förvänta inom den närmaste tiden.

Å finsk sida omfattas ångfärjeplanen, enligt meddelande från Dagens Nyheter, med livligt intresse och man motser med en viss otålighet utredningsarbetets igångsättande. Man tänker sig närmast Åbo som ankningspunkt på finsk sida och i sammanhang härmed föreligger, en plan om byggande av en ny järnvägslinje Åbo — Rihimäki, varigenom avståndet Åbo—Viborg —Peterburg skulle förkortas och ansenligt förbättrade järnvägsförbindelser för transitotrafiken vinnas.

Å svensk sida ha järnvägsstyrelsen och kommerskollegium nu tillstyrkt utredningen under framhållande av att utredning redan föreligger om en ångfärjeförbindelse söder om Finska viken. Det har då ansetts synnerligen lämpligt att denna, före fattande av definitivt beslut om ordnande av en trafik med Sverige—Ryssland, bör kompletteras med ett alternativ om linjens sträckning norr om finska viken.

Även andra finska trafikplaner uppe.

Det nämna finska meddelandet förmäler även att finnarne ha åtskilliga ännu större trafikplaner under förberedande. Sedan en tid tillbaka har sålunda en omfattande utredning pågått om en omläggning och utvidgning i stor skala av det finska hamnväsendet. Planer äro bland annat uppe om frihamnanläggningar i Helsingfors och Hangö i en storlek som skulle vida överträffa hittillsvarande skandinaviska frihamnar.

Man tänker sig Helsingfors, eventuellt Hangö, frihamn utvecklade till en stor stapelplats för Västeuropas och Amerikas handel på Östeuropa med särskild tanke på att förhållandena inom Ryssland tillsvidare och, som man tänker, för åtskillig tid framåt

komma att göra en replipunkt för handeln med detta land önskvärd. Det uppgives att livligt amerikanskt intresse skulle finnas för saken och att på senaste tiden även Tyskland skulle ha börjat intressera sig för dessa storslagna finska planer.

Utlandet.

Tyskland får råmateriel av Frankrike?

Tyskland har dragit tillbaka alla övertaliga trupper från neutrala zonen. Det meddelas från Paris att man där väntar den lösningen av den tysk-franska konferensen att Tyskland skall få råmaterial av Frankrike för att sedan reexportera halvfabrikat. Planen för återuppbyggnadsarbetet är skisserad och det väntas att Tyskland i Spa skall göra ett erbjudande i skadestandsfrågan.

En Warschaukommuniké bekräftar intagandet av Kiev den 8 dennes av polsk-ukrainska trupper. Vidare ha polackerna ockuperat Rzecka och hålla Dnjepr ända till floden Krasna. Den polska sydarméen har besatt Braclaw och Tulstjin och ukrainarna ha bemäktigat sig Jampol.

Från Mexiko meddelas att Carranza tillfångatagits av revolutionärerna, som besatt ytterligare ett stort antal områden och arkebuserat ett par av Carranzas generaler.

Utväxlingen av krigsfångar mellan Tyskland och Ryssland.

Helsingfors. Utväxlingen av krigsfångar mellan Tyskland och Ryssland börjar över Estland. Över Finland utväxlas cirka 25,000 fångar, vilkas transport väntas pågå till hösten.

Från London meddelas: På grund av det betydligt ökade antalet trälare skali kontrollen över fiskhandeln upphävas den 17. Den nuvarande tillförseln är 50 procent högre än före kriget.

Tyskland kommer att göra ett erbjudande i skadestandsfrågan.

P. från Havas. Kammaren har behandlat en del interpellationer angående utrikespolitiken. Nitti förklarade att alla människor i Europa veta att största delen av ansvaret faller på Tyskland. Italien, tillade talaren, anser att konferensen i Spa kommer att få stor politisk betydelse, då man vid denna skall kunna se vilka av de åtaganden Tyskland underskrivit skola kunna upprätthållas. Tyskland skall kunna göra ett alltomfattande erbjudande i skadestandsfrågan, vilket kommer att behandlas med välvilja och i rättvis anda.

Finlands vita skaffa vapen från Tyskland. En kränkning av fredsfördraget föreligger.

Ententeombuden fästa finska regeringens uppmärksamhet på saken.

London. P. från Reuter. Malone framställde en fråga i underhuset om det vore riktigt att två fartyg nyligen fört vapen och ammunition från Tyskland till "vita gardet" i Finland. Han frågade vidare om denna åt-

gård stode i strid med Versaillesfördraget och vilka mått och steg brittiska regeringen ämnade ta. Bonar Law lämnade jakande svar på de två första frågorna. Beträffande sista frågan ha de allierades representanter i Helsingfors fått instruktioner att fästa Finlands uppmärksamhet på denna kränkning av fördraget.

Tsarens yngsta syster räddad.

För någon vecka sedan upptäckte amerikanska Röda korset på en förstörd järnvägslinje några mil från Novorossisk en järnvägs-vagn, bebodd av ryska flyktingar, som levde i stor nöd. Bland dessa var storfurstinnan Olga Alexandrovna, den avlidne tsarens syster, som trots vara dödad av bolsjevikerna. Storfurstinnan ankom till Konstantinopel tillsammans med sin man. Hon ämnar nu bege sig till Danmark, där hon har för avsikt att bosätta sig, meddelar St.-T-s London-korrespondent.

Den på så oförmodat och romantiskt sätt till livet återbördade storfurstinnan Olga, är den dödade tsarens yngsta syster, född 1882 och sedan 1901 gift med hertig Peter av Oldenburg, tillhörande en gren av detta tyska furstehus, som sedan en längre tid tillbaka varit bosatt i Ryssland och genom giftermål knutit nära förbindelser med kejsarhuset.

Estnisk legation i Stockholm.

Estland kommer nu att få en diplomatisk representant i Skandinavien med stationsort i Stockholm. Till förste innehavare av denna nya post är, enligt Soc.-Dem., kallad hr Karl Menning, vilken väntas dit med det allra första.

Natten mellan den 23 och 24 april omkom genom olyckshändelse vår älskade make och far

ALFRED ENGMAN

djupt sörjd av maka, 4 minderåriga barn, bland dem en 13 årig dotter och två söner å 10 och 12 år.

Svenska lärare och lärarinnor!

Endast på detta sätt meddelas, att Svenska Lärareförbundets sammanträde äger rum på Nuckö prästgård, onsdagen d. 26 maj (fjärdedag pingst) kl. 10 f. m. Flera viktiga frågor, bland dem sommarkurserna, Svenska Lärareförbundets självständighet, läroböcker m. m. skola avgöras och ombedjas alla infinna sig.

JOEL NYMAN,
Lärareförb. ordförande.

Tredjedag pingst, den 25 maj, kl. 11 f. m. avhåller S. O. V:s Nucköavdelning

allmänt möte med auktion

å handarbeten m. m. på föreningens hemman "Ranna", Nuckö.
S. O. V:s Nucköavdelning.

KALENDER eller ALLMANACK

för svenskarne i Estland

för 1903, 1904, 1905, 1910, 1917

köpes för högt pris av KUSTBONS redaktion Riddareg. 3, Reval.

Vem vill sälja

No 11 av "Kustbon" d. å.?

Redaktionen skulle behöva 10 ex. Om någon ombudsman har fått mera än behöves samt om någon skulle kunna avstå sina nummer, be vi insända sådana till Redaktionen, som mycket nödvändigt behöver nämnda nummer.

Redaktionen.

Svensk gymnastik

(Lingska systemet.)

Alla, vilka äro intresserade av gymnastik, såväl damer som herrar, äro välkomna till klubblokalen, fredagen d. 21, kl. 8 e. m.

Gymnast.

C. M. BERG

Rekommenderas:

Skrivmaterial, vykort, "eldtändare", "eldstenar", prima svensk toilettvål, elektriska ficklampor, olika lektyr för sällskapsspel, smycksaker och thöglass.

I större urval leksaker för barn.

I parti och minut.

Billiga priser!

Stora Dorpatsgatan No 8.